

Jätehuoltomääräysten perustelut

1 § Soveltamisala

Pykälässä tuodaan esille, että jätehuoltomääräykset ovat jätelainsäädäntöä täydentäviä, sitovia määräyksiä. Pykälässä määrätään millä alueella jätehuoltomääräykset ovat voimassa, missä toiminnoissa niitä tulee noudattaa, mihin jätteisiin niitä sovelletaan ja mihin jätteisiin niitä ei sovelleta.

Jätelaissa on määritelty millaisista asioista jätehuoltomääräyksiä voi antaa ja keitä ne koskevat. Jätelain 91 §:n mukaan jätehuoltomääräyksissä voidaan antaa määräyksiä jätteiden keräykseen, vastaanottoon ja kuljetuksen käytännön järjestelyihin sekä niiden teknisiin vaatimuksiin liittyvissä asioissa myös muiden kuin kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvien jätteiden osalta. Määräykset koskevat toimintaa siltä osin kuin on tarpeen jätteen hallitsemattoman käsittelyn, jätteestä ja jätehuollosta aiheutuvan vaaran ja haitan sekä roskaantumisen ehkäisemiseksi.

Seuraavat pykälät ja momentit koskevat elinkeinotoiminnassa syntyvää jätettä, vaikka jäte ei kuulu kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin:

- 4 § (Elinkeinotoiminnan jätehuolto kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden perusteella)
- 14 § (Kompostointi) 1, 3, 4 ja 5 momentti
- 15 § (Jätteen polttaminen) 1 momentti
- 16 § (Jätteen hautaaminen)
- 17 § (Jäteastiatyypit) 1-4 momentti
- 19 § (Jäteastioiden täyttäminen) 1, 2, 7, 8, 9 ja 11
- 20 § (Kunnossapito ja pesu)
- 24 § (Jäteastian sijoittaminen)
- 26 § (Alueelliset jätteiden keräyspaikat)
- 28 § (Kuormaaminen)
- 29 § (Kuljettaminen)
- 31 § (Tyhjennysvälit ja lietteen toimittaminen käsiteltäväksi) 1-6 ja 8 momentti
- 34 § (Yleisötilaisuuksien jätehuolto)
- 35 § (Roskaantumisen ehkäiseminen yleisillä alueilla)
- 36 § (Vaarallisten jätteiden jätehuolto) 1, 3, 6 ja 8 momentti
- 37 § (Vaarallisten jätteiden kerääminen kiinteistöllä)
- 38 § (Erityisjätteet)
- 39 § (Terveydenhuollon vaaralliset jätteet ja erityisjätteet)
- 40 § (Tiedottamisvelvollisuus)
- 41 § (Poikkeaminen jätehuoltomääräyksistä)

Yleisluontoisten määräysten lisäksi näitä määräyksiä sovelletaan elinkeinotoiminnan jätteisiin silloin, jos elinkeinotoiminnan jäte kuuluu kunnan järjestämisvelvollisuuden piiriin jätelain 32 §:n, 1 momentin kohdan 4 nojalla. Eli jos elinkeinotoiminnan jäte kerätään muun kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvan jätteen kanssa.

Jos elinkeinotoiminnan harjoittajan jäte käsitellään kunnan jätehuoltojärjestelmässä toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden nojalla (jätelaki 33 §), jätehuoltomääräysten soveltamisesta sovitetaan elinkeinotoiminnan harjoittajan kanssa tehtävässä sopimuksessa, eikä näissä määräyksissä.

2 § Määritelmät

Pykälässä määritellään mitä jätehuoltomääräyksissä esiintyvillä käsitteillä tarkoitetaan.

3 § Velvollisuus liittyä kunnan jätehuoltojärjestelmään

Pykälässä velvoitetaan jätelain 41 §:n nojalla jätteen haltijaa luovuttamaan kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluva yhdyskuntajäte kiinteistöittäistä jätteenkuljetusta varten ja sitä kautta liittymään kunnan jätehuoltojärjestelmään. Lisäksi määrätään eri liittymistavoista.

4 § Elinkeinotoiminnan jätehuolto kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden perusteella

Jätelain mukaan kunnalla on velvollisuus järjestää myös muun kuin kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvan toimijan pyynnöstä tämän jätehuolto, mikäli toimijan tarvitsemia palveluita ei ole tarjolla yksityisillä markkinoilla ja tuotettu jäte pystytään käsittelemään kunnan jätehuoltojärjestelmässä. Tarvittavista jätehuoltopalveluista tehdään sopimus jätelyhtiön sekä palveluita tarvitsevan toimijan välillä. Tässä pykälässä tarkoitetuilla toimijoilla ei ole velvollisuutta liittyä kunnan jätehuoltojärjestelmään vaan kyse on mahdollisuudesta.

5 § Liittyminen kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen

Pykälässä määrätään, miten kiinteistön haltija liittyy kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen. Mikäli kiinteistö ei itse liity, jätelyhtiö liittyy kiinteistön kunnan järjestämään sekajätepistepalveluun, jotta jätelain 41 §:n velvoitteet täyttyvät. Asiakkaalla on kuitenkin mahdollisuus vaihtaa palvelumuotonsa.

6 § Kiinteistökohtainen jäteastia

Pykälässä määrätään jätelain 40 §:n nojalla, että liittyttyään kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen, kiinteistön haltijan on järjestettävä keräyspaikka kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa kuljetettaville jätteille sekä hankittava tarvittavat jäteastiat. Keräyspaikka voi olla myös kiinteistön ulkopuolella, jos sitä ei voida kiinteistölle järjestää ja haltija sopii asiasta maanomistajan kanssa.

7 § Yhteinen jäteastia

Pykälässä määrätään jätekimpan muodostumistahoista sekä ehdoista. Jätekimpan muodostuminen pitää perustua lähekkäisyyteen, koska jätelain 41 § velvoittaa luovuttamaan jätteen ”alueella järjestettyyn kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen”. Siten kiinteistöjen omistussuhteet (saman omistajan omistuksessa olevat kiinteistöt) tai sukulaisuussuhteet eivät voi olla perusteina yhteisastian käyttämiselle.

Myös jätekimpan muodostuminen vakituisen asunnon ja vapaa-ajan asunnon välillä perustuu kiinteistöjen lähekkäisyyteen, kuten muissakin tapauksissa. Tarkoituksena ei ole, että jätteitä kuljetetaan pitkiä matkoja vapaa-ajan asunnolta vakituiselle asunnolle. Jos vapaa-ajan asunto sijaitsee saarella, etäisyys lasketaan mantereella olevan venepaikan ja vakituisen asunnon välillä.

Jätekimppalla pitää aina olla yhteyshenkilö, joka hoitaa koko jätekimpan mutta myös yksittäisten osakkaiden asiain jätelyhtiön kanssa. Suostumalla jätekimpan yhteyshenkilöksi, yhteyshenkilö suostuu myös siihen, että jätelyhtiö antaa henkilön yhteystiedot mahdollisille jätekimppaan haluaville jätelyhtiön asiakkaille.

Useimmiten yhteisastiaa käytetään sekajätteen keräämiseen. Yhteisastioita voidaan ja on jopa suositeltavaa käyttää hyötyjätteiden ja biojätteen keräämiseen esimerkiksi pientaloalueilla, joilla niiden erilliskeräys on vapaaehtoista.

Mikäli sekajätteen yhteisastiaa käyttää yli 5 kiinteistöä, tulee keräysvälineen olla tilavuudeltaan vähintään 100 litraa yhtä vakituista asuntoa kohden ja 50 litraa yhtä vapaa-ajan asuntoa kohden, jotta yhteisastian asianmukainen käyttö varmistuu eikä yhteiskerääminen aiheuta tarpeetonta roskamista tai jätteen epäasianmukaista käsittelyä.

Mikäli yhteisastian käytöstä aiheutuu ongelmia, jätehuoltoviranomainen voi kieltää yhteisastian käytön tai purkaa jätekimpan perustelluista syistä ja määrätä kiinteistöille toisen liittymismuodon. Asia tarkastellaan aina tapauskohtaisesti ja asiasta ilmoitetaan kiinteistöjen haltijoille.

8 § Sekajätepistepalvelu

Pykälässä määrätään millä ehdoin sekajätepistepalveluun voi liittyä.

Kiinteistö liitetään automaattisesti sekajätepistepalveluun, mikäli kiinteistölle ei olosuhteista johtuen pystytä järjestämään sekajätteen kiinteistökohtaista jätteenkuljetusta tai, mikäli kiinteistön haltija ei itse järjestä kiinteistölleen sekajätteen kiinteistökohtaista jätteenkuljetusta. Silloin kiinteistöllä ei ole muita vaihtoehtoja jätelain 41 §:n veloitteen täyttämiseksi.

Jos kiinteistön jäteastia on jätehuoltomääräysten vastainen, jäteastiaa ei toistuvasti löydy tai jäteastia on toistuvasti tyhjä, kiinteistön tyhjennykset voidaan lopettaa ja kiinteistö liittyy sekajätepistepalveluun. Näin kiinteistö saadaan jätehuollon piiriin. Kiinteistöltä veloitetaan tällöin jätetaksan mukainen sekajätepistepalvelumaksu. Kiinteistönhaltijalle ilmoitetaan asiasta.

9 § Erikseen lajiteltavat hyötyjätteet

Hyötyjätteille annettavilla lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteilla edistetään etusijajärjestyksen toteutumista ja jätelain mukaista erilaatuisten jätteiden erilläänpitovelvollisuutta. Kunnan velvollisuutena on edistää kierrättämistä siten, että etusijajärjestys toteutuu ja jäteasetuksen kierrätystavoite täyttyy. Tarkoituksena on kannustaa jätteen haltijoita erottamaan hyötyjätteet sekajätteestä.

Erilliskerätty hyötyjäte on kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvaa jätettä, joten se tulee toimittaa kunnalliseen jätehuoltojärjestelmään kuuluvaan vastaanottopaikkaan. Tuottajavastuunalaisten jätteiden osalta kiinteistöt veloitetaan jätelain mukaisesti toimittamaan jäte tuottajien vastaanottopaikkaan.

Jäteyhtiö voi halutessaan ottaa huolehdittavakseen pakkausjätteiden täydentävän kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen. Käytännössä tämä tarkoittaa erilliskerättyjen pakkausjätteiden noutamista niiltä kiinteistöiltä, joita koskevat jätehuoltomääräyksissä annetut erilliskeräysvelvoitteet tai jotka voivat liittyä pakkausjätteiden kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen vapaaehtoisesti jätehuoltomääräyksissä luetelluin edellytyksin.

Kiinteistöllä erilliskerättyä hyötyjätettä ei saa luovuttaa jäteyhtiön tai tuottajan keräyksen lisäksi muille toimijoille tai muuhun paikkaan eivätkä muut toimijat saa ottaa sitä vastaan kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvilta kiinteistöiltä. Nämä jätteet kuuluvat jätelain mukaan kunnan vastuulle ja pakkausten osalta tuottajien vastuulle. Alueen kunnat ovat lisäksi päättäneet, että jäteyhtiö huolehtii hyötyjätteiden kiinteistöittäisestä jätteenkuljetuksesta kunnan järjestämänä jätteenkuljetuksena.

Jätelain 41 §:n 3 momentti antaa kiinteistön haltijalle mahdollisuuden järjestää erilliskerätyn pakkausjätteen jätteenkuljetuksen kiinteistöltä, jos pakkausjätettä ei kuljeteta tuottajan tai kunnan huolehtimassa täydentävässä kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa. On huomattava, että edellä mainittu oikeus koskee ainoastaan pakkausjätteitä, ei muita hyötyjätteitä.

10 § Sekajäte

Pykälässä määrätään sekajätteen luovuttamisvelvollisuudesta (jätelain 41 §). Koska sekajäte ohjautuu energiahyödyntämiseen, sekajäteastiaan ei saa laittaa sinne kuulumattomia jätteitä.

11 § Asumisessa syntyvien bio- ja hyötyjätteiden erilliskeräysvelvoitteet

Bio- ja hyötyjätteille annettavilla erilliskeräysvelvoitteilla edistetään etusijajärjestyksen toteutumista, sillä niiden kautta kierrättämisestä tehdään vaivatonta. Lisäksi niiden kautta vaikutetaan esimerkiksi energiahyödyntämiseen ohjautuvan sekajätteen sisältöön, sillä esimerkiksi metalli ja lasi haittaavat polttoprosessia.

Erilliskeräyksestä aiheutuvien ympäristö-, terveys- ja kustannusvaikutusten vuoksi erilliskeräysvelvoite ei koske haja-asutusalueella sijaitsevia kiinteistöjä. Kyseiset kiinteistöt toimittavat hyötyjätteet ekopisteisiin tai voivat halutessaan liittyä hyötyjätteiden kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen yhteisastialla tai yksinään sopimalla siitä jäteyhtiön kanssa.

Bio- ja hyötyjätteiden keräysrajoista määrätessä on otettu huomioon logistiikka sekä keräyksestä ja kuljettamisesta aiheutuvat kustannukset ja ympäristövaikutukset. Biojätteen erilliskeräysvelvoitetta ei tarvitse soveltaa, jos kiinteistöllä kompostoidaan sillä syntyvä biojäte.

Etusijajärjestyksen toteutumisen parantamiseksi mahdollistetaan lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteiden ulkopuolelle jäävien kiinteistöjen liittyminen bio- ja hyötyjätteiden kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen vapaaehtoisesti.

Pientaloille tarjotaan myös bio- ja hyötyjätteiden kiinteistöittäistä jätteenkuljetusta monilokeropalveluna.

12 § Muilla kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piirissä olevilla kiinteistöillä syntyvien bio- ja hyötyjätteiden erilliskeräysvelvoitteet

Muille kuin asuinkiinteistöille annettavat erilliskeräysvelvoitteet koskevat kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin jätelain 32 §:n perusteella kuuluvia kiinteistöjä.

Eri jätelajien kilomäärät on määrätty ympäristö-, terveys- ja kustannusvaikutukset huomioon ottaen.

Etusijajärjestyksen noudattamisen edistämiseksi mahdollistetaan lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteiden ulkopuolelle jäävien kiinteistöjen liittyminen bio- ja hyötyjätteiden kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen vapaaehtoisesti.

13 § Muut erikseen kerättävät jätteet

Muita erikseen kerättäviä jätelajeja ovat muut tuottajavastuunalaiset jätteet kuin pakkausjätteet sekä vaaralliset jätteet ja erityisjätteet. Vaarallisista jätteistä ja erityisjätteistä määrätään jätehuoltomääräyksissä toisaalla tarkemmin.

Rakennus- ja purkujätteelle annetaan jäteasetuksessa tarkat erilliskeräysvelvoitteet, jotka koskevat niin elinkeinotoimintaa kuin asuinkiinteistöjä. Asuinkiinteistöillä syntyvä rakennus- ja purkujäte kuuluu kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin ainoastaan siinä tapauksessa, että se on peräisin kiinteistön haltijan omatoimisesta remontoinnista tai silloin kun kiinteistön haltija vastaa itse rakennus- ja purkujätteen jätehuollosta hankkiessaan palveluita yrityksiltä. Mikäli remontointipalveluita tarjoava yritys vastaa asuinkiinteistöllä syntyvän rakennus- ja purkujätteen jätehuollosta, on se elinkeinotoiminnan jätettä, eikä siitä voida antaa jätehuoltomääräyksissä määräyksiä.

14 § Kompostointi

Biojätteen kompostointi kiinteistöllä, joka ei kuulu biojätteen erilliskeräyksen piiriin, on erittäin suositeltavaa. Kompostointiin kannustaminen edistää etusijajärjestyksen toteutumista. Mikäli kiinteistöllä kompostoidaan siellä syntyvä biojäte, on mahdollista pidentää kyseisen kiinteistön sekajätteen jäteastian tyhjennysväliä (ks. 21 §).

Jätelain perusteluissa todetaan, että jätehuoltomääräyksissä voidaan määrätä muun kuin kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvan jätteen pienimuotoisesta omatoimisesta käsittelystä jätteen synty paikalla. Siten tämä pykälä koskee myös elinkeinotoiminnan harjoittajan kompostointia.

Biojätteen kompostointi perustuu vapaaehtoisuuteen, sillä väärin hoidettuna kompostoinnista voi olla enemmän haittaa kuin hyötyä.

Kiinteistökohtaisessa kompostorissa voidaan kompostoida elintarvikejätettä, puutarhajätettä, kuivakäymäläjätettä ja tietyin edellytyksin vähäisiä määriä jätevesilietteitä (ks. 32 §). Jotta kompostointi onnistuu, on kompostorin ylläpitoon kiinnitettävä huomiota. Lisäksi korostetaan, että kompostoriin ei saa laittaa maatumatonta jätettä.

Mikäli samaa elintarvikejätteen kompostoria käyttää useampi kuin kolme huoneistoa, on kompostorin asianmukaisen käytön kannalta tarpeen tehdä kompostoinnista ilmoitus jätehuoltoviranomaiselle sekä nimetä kompostorille vastuhenkilö.

Elintarvike- tai ulosteperäistä jätettä kompostoitaessa tulee kiinnittää erityistä huomiota hygieniaan ja hajuhaittojen torjumiseen. Näiden jätteiden kompostointiin käytettävän kompostorin pitää ehdottomasti olla jyräjä- ja haittaeläinsuojattu sekä lämpöeristetty. Jotta elintarvikejätteiden kompostointi onnistuu, on tärkeää suhteuttaa kompostorin kapasiteetti kiinteistöllä syntyvän elintarvikejätteen määrään.

Puutarhajätteen kompostoinnille ei tarvitse antaa yhtä tarkkoja määräyksiä kuin elintarvike- ja ulosteperäiselle jätteelle. Määräys estää kuitenkin epämääräisten kompostikasojen syntymisen ja puutarhajätteen leviämisen kompostista ympäristöön.

15 § Jätteen polttaminen

Pykälässä määritellään tilanteet, joissa jätteen polttaminen, eli jätteen omatoiminen käsittely, on mahdollista.

Haja-asutusalueella sallitaan risujen, oksien, käsittelemättömän puujätteen ja vastaavien polttaminen avopoltona, jos se ei aiheuta haittaa tai vaaraa ympäristölle tai terveydelle ja poltettavien jätteiden määrä on vähäinen. Käsitellyn puujätteen polttamista ei sallita.

Kiinteistön lämmitysjärjestelmässä poltettavaksi voidaan sallia käsittelemätön puujäte, risut ja oksat sekä pienet määrät paperia, pahvia ja pinnoittamatonta kartonkia. Muiden jätteiden, kuten pinnoitetun kartongin ja polttokelpoisen muovin, polttamista ei voi sallia kiinteistöjen tulipesissä, sillä niissä ei ole palamiselle optimaaliset olosuhteet.

16 § Jätteen hautaaminen

Jätteen hautaaminen on jätelainkin perusteella lähtökohtaisesti kielletty, ainoastaan tietyt poikkeukset tästä periaatteesta ovat mahdollisia. Esim. lemmikkieläinten hautaamisessa on toimittava ympäristöterveysviranomaisen ohjeiden mukaan.

17 § Jäteastiatyypit

Kiinteistöllä on oltava tarvittava määrä jäteastioita syntyvään jätemäärään, erilliskeräysvelvoitteisiin ja tyhjennysväliin nähden. Jätelaissa kiinteistön haltija veloitetaan nimenomaan järjestämään vastaanottoa paikka jätteille (40 §). Jäteasetuksen 10 §:ssä jätteen keräykseen liittyen todetaan, että kiinteistön haltijan, kunnan, jätteen haltijan, tuottajan, jakelijan ja muun toimijan on huolehdittava siitä, että vastaanottoa paikassa on riittävä määrä kannellisia säiliöitä, maahan upotettavia syväkeräyssäiliöitä, jätelavoja tai muita jäteastioita, jotka soveltuvat kerättäville jätelajeille.

On tärkeää, että jäteastiat on mitoitettu oikein tyhjennysväliin nähden, sillä ne on aina pystyttävä sulkemaan. Toisaalta tarpeeseen nähden liian suuria jäteastioita käyttämällä ei voi perustella pidempää tyhjennysväliä.

Jätehuoltomääräyksissä on määrätty kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa käytettävät vaihtoehdot jäteastiat muun muassa työturvallisuussyistä. Velvoittaminen standardin mukaisiin jäteastioihin on perusteltua, sillä markkinoilla on myös muita kuin standardin mukaisia sanallisen määritelmän täyttäviä jäteastioita, jotka voivat esimerkiksi rikkoutua helpommin vaikkapa kippaustilanteessa. Lisäksi mahdollistetaan myös muunlaisen jäteastian käyttö sopimalla asiasta jätteyhtiön tai jätteenkuljetusyrityksen kanssa. Näin voidaan edistää uusien innovaatioiden käyttöön ottamista ja siten parantaa esimerkiksi jätteenkuljettajan työturvallisuutta.

18 § Jäteastian merkitseminen

Jäteasetuksen 10 § velvoittaa merkitsemään jäteastioihin niihin kerättävän jätelajin ja keräyksestä vastaavan yhteisön yhteystiedot. Jäteastia, joka ei sijaitse kiinteistön välittömässä läheisyydessä, on lisäksi merkittävä riittävillä tunnistetiedoilla, jotta mahdollisiin ongelmiin voidaan puuttua tehokkaasti. Selvyyden vuoksi jäteastioissa on lisäksi tuotava esille kunkin jätelajin tunnusväri, mikäli kiinteistöllä kerätään sekajätteen lisäksi hyötyjätteitä.

19 § Jäteastioiden täyttäminen

Jäteastioiden täyttämisestä säädetään jäteasetuksen 10 §:ssä. Jäteastioiden täyttämisen osalta jätehuoltomääräyksissä määrätään, mitä jäteastioihin voidaan laittaa ja miten jätteet tulee esimerkiksi pakata. Määräys perustuu ympäristö- ja työturvallisuuteen. Lisäksi määräyksessä on listattu mitä jätteitä ei saa laittaa sekajäteastiaan. Näin edistetään asianmukaisen ja turvallisen jätehuollon toteutumista.

20 § Kunnossapito ja pesu

Jäteastian haltija veloitetaan huolehtimaan jäteastioiden asianmukaisesta kunnosta. Jäteasetuksen 10 § velvoittaa pitämään jäteastian kunnossa ja puhdistamaan sen riittävän usein, jotta keräyksestä ei aiheudu haittaa tai vaaraa terveydelle tai ympäristölle. Asia liittyy siis myös työturvallisuuteen.

21 § Tyhjennysvälit

Jäteastiat on tyhjennettävä riittävän usein, jotta hygieenisiä haittoja tai hajuhaittoja ei pääse syntymään. Jäteasetuksen 10 § velvoittaa tyhjentämään jäteastiat niin usein, että jäteastia voidaan aina sulkea, jäte mahtuu astiaan eikä jätteestä aiheudu ympäristön likaantumista tai roskaantumista taikka hajua tai muuta hygieenistä haittaa.

Tässä pykälässä annetut tyhjennysvälit koskevat kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen piiriin kuuluvia asuinkiinteistöjä sekä muita kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvia kiinteistöjä.

Biojätteen jäteastia on hajuhaittojen vuoksi tyhjennettävä viikoittain kesäkaudella. Syväkeräyssäiliöihin kerättävän biojätteen osalta tyhjennysväli voi olla kaksi viikkoa. Pienille kiinteistöille suositellaan biojätteen yhteisastian perustamista muiden lähellä sijaitsevien kiinteistöjen kanssa tai yhteisen kompostorin hankkimista. Enintään kahden asunnon käytössä oleva biojäteastia voidaan tyhjentää kahden viikon välein ympärivuotisesti, mikäli siitä ei synny hajuhaittoja.

Sekajätteen, josta ei ole erotettu biojätettä, jäteastian pisin tyhjennysväli voi olla kaksi viikkoa. Mikäli biojäte kerätään erikseen tai kompostoidaan lämpöeristetyssä suljetussa ja hyvin ilmastoidussa kompostorissa, johon haittaeläinten pääsy on estetty ja jätehuoltomääräysten muut kriteerit täyttyvät, sekajätteen tyhjennysväliä on mahdollista hakemuksesta pidentää.

Vaikka erityisesti muovin lajittelu on vähentänyt sekajätteen määrää, pisin mahdollinen tyhjennysväli on kahdeksan viikkoa. Jos lajittelee muovit ohjeiden mukaisesti ja vie muovinkeräykseen vain ne muovit, jotka tulevat puhtaiksi huuhtelemalla kylmällä vedellä (ei pesua lämpöisellä vedellä), sekajäteastian pääty edelleen likaiset muovipakkaukset ja niistä syntyy hajuhaittaa.

Tyhjennysväli ei ole riippuvainen siitä sijaitseeko kiinteistö taajamassa vai haja-asutusalueella, vaan kaikkia kiinteistöjä kohdellaan tasapuolisesti ja tyhjennysväli on kaikilla lähtökohtaisesti sama. Kaikilla on myös samat edellytykset saada lupaa pidennetylle tyhjennysvälille ja esimerkiksi sekajätteen osalta luvan saaminen riippuu sekajätteen määrästä sekä biojätteen ja hyötyjätteiden käsittelystä. Esimerkiksi hajuhaitta ei kohdistu vain naapureille, vaan myös jäteastian tyhjentäjälle.

22 § Vakituisen asunnon jätehuoltopalvelun keskeytys

Määräyksellä mahdollistetaan jätehuoltopalvelun keskeyttäminen tilanteissa, joissa kiinteistö on tyhjillään ja käyttämättömänä. Kiinteistön on oltava käyttämättömänä vähintään oman kiinteistön jäteastian tyhjennysväliä vastaavan ajan.

Alle kuuden kuukauden keskeytyksestä sovitaan jätelyhtiön kanssa. Pidempiaikaiset keskeytykset edellyttävät poikkeamista jätehuoltomääräyksistä. Niiden edellytyksenä tulee olla varmuus siitä, että kiinteistö on käyttämätön.

Jätehuoltopalvelun keskeyttämistä ei saa käyttää siten, että sillä pidennetään näiden jätehuoltomääräysten 21 §:n mukaista jäteastian tyhjennysväliä kiinteistön ollessa käytössä.

Vapaa-ajan asuntojen jätehuoltopalvelun keskeytystä ei sallita, koska oikeuskäytännössä on katsottu, että jos kiinteistöllä sijaitsee asumiskelpoinen vapaa-ajanasunto on kiinteistön jonkinasteinen

käyttö ja jätteen syntyminen todennäköistä. Jollei omistaja ole itse käyttänyt asuntoa, hänen perheensä tai sukulaisensa ovat saattaneet sitä käyttää. Kunnan jätehuoltopalvelut (sekajätepestepalvelu) ovat näissäkin tapauksissa vapaa-ajan asunnon käytettävissä.

23 § Käyttökelvottoman asunnon jätehuoltopalvelun keskeytys

Käyttökelvottoman kiinteistön jätehuoltopalvelu voidaan keskeyttää, mikäli kiinteistön haltija toimittaa jäteyhtiölle kunnan rakennusvalvonta-, ympäristönsuojelu- tai ympäristöterveydenhuoltoviranomaisen lausunnon tai päätöksen rakennuksen käyttökelvottomuudesta. Keskeytys voidaan myöntää enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan, jotta voidaan varmistua siitä, että rakennus ei ole korjattu asuinkelvolliseksi ja siellä asutaan. Keskeytyksen jatko vaatii uuden viranomaislausunnon tai -päätöksen. Koska käyttökelvottomuudesta vaaditaan viranomaisen lausunto tai päätös, keskeytyksen voi myöntää jäteyhtiö.

Kuntalaisten oikeudenmukaisen kohtelun varmistamiseksi on hyvin tärkeää, että käyttökelvottoman asunnon keskeytykseen vaaditaan viranomaislausunto tai -päätös rakennuksen käyttökelvottomuudesta. Jätehuoltoviranomainen ei ole oikea taho ottamaan kantaa asiaan. Maankäyttö- ja rakennuslain 166 §:n mukaan rakennus tulee määrätä purettavaksi tai kieltää sen käyttäminen, jos rakennuksesta on ilmeistä vaaraa turvallisuudelle. Tämä on rakennusvalvonta-, ympäristönsuojelu- tai ympäristöterveydenhuoltoviranomaisen velvollisuus.

24 § Jäteastian sijoittaminen

Jäteasetuksen 10 §:n mukaan keräyspaikkaan on oltava esteetön pääsy ja jäte on voitava kuormata turvallisesti. Koska jäteastioiden sijoittamiseen liittyvät asiat vaikuttavat merkittävästi työturvallisuuteen, on sijoittamiseen kiinnitettävä huomiota. Esimerkiksi jäteastioiden liikuttaminen sekä kuormaus pitää pystyä tekemään turvallisesti, kuten myös liikkuminen alueella.

25 § Jäteastian sijoituspaikan tai jäteastian lukitseminen

Määräyksessä määrätään jäteastian sijoituspaikan tai jäteastian lukitsemisen säännöistä. Määräys on tarpeen, jotta jätteenkuljettaja pääsee helposti kuormaamaan jätteen sen kuljettamista varten.

26 § Alueelliset jätteiden keräyspaikat

Roskaantumisen ehkäisemiseksi on määrättävä, että keräyspaikalle saa toimittaa ainoastaan sellaisia jätteitä, joita varten siellä on jäteastia. Lisäksi määrätään, että jätteitä ei saa jättää jäteastioiden ulkopuolelle, sillä miehittämättömillä keräyspaikoilla jäteastioiden ulkopuolelle jätetyt jätteet aiheuttavat helposti roskaantumista.

Alueellisen keräyspaikan ylläpito määrätään sen järjestäjälle. Ensisijaisesti ylläpitovelvollisuudesta pitäisi sopia erikseen keräyspaikan perustamiseen ja jäteastioiden sijoittamiseen liittyvissä sopimuksissa.

27 § Jäteasemat ja jätekeskus

Kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen soveltumattomat jätteet ja kunnan yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvat jätteet, joita ei kuljeteta kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa, toimitetaan omatoimi-

sesti jäteyhtiön osoittamiin vastaanottopaikkoihin. Tämän pykälän tarkoituksena on kertoa kiinteistöjen haltijoille ja jätteen tuottajille vastaanottopaikoista, joihin jätteet voi toimittaa, ja niiden säännöistä.

28 § Kuormaaminen

Jätteiden kuormaamista käsittelevä pykälä koskee pääosin jätteenkuljettajia. Jäteasetuksen 10 §:n mukaan kuormaaminen tulee ajoittaa siten, että läheisyydessä asuville ja oleskeleville ei aiheudu melu- tai muuta häiriötä.

Kuormaaminen on tarpeen sallia myös lauantaisin ja pyhäpäivinä, jotta jätehuollosta pystytään huolehtimaan esimerkiksi pääsiäisen aikana. Kuormausajat koskevat myös elinkeinotoimintaa, sillä ne liittyvät jätehuollon tekniseen toteutettavuuteen ja niiden kautta estetään melun syntymistä, joka voi olla terveyshaitta.

29 § Kuljettaminen

Jätelain 94 § velvoittaa jätteen ammattimaista kuljettamista harjoittavat toimijat tekemään hakemuksen alueelliselle ELY-keskukselle toiminnan hyväksymiseksi jätehuoltorekisteriin. Rekisteröimisen edellytyksenä on, että kuljettaja toimii ammattimaisesti, lakien ja asetuksen mukaan, toiminnasta ei aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle ja kuljetuskalusto soveltuu käyttötarkoitukseensa.

Kuljettamisen osalta tavoitteena on varmistaa, että se ei aiheuta ympäristön roskaantumista tai haittaa ympäristölle tai terveydelle. Jäteasetuksen 11 § velvoittaa kuljettamaan jätteet tiiviissä pakkauksessa, umpinaisessa kuljetusvälineessä tai muuten peitettynä. Jätteenkuljettaja on vastuussa jätteen asianmukaisesta kuljetuksesta.

Erilliskerätyt tai erilaatuiset jätteet voidaan kuljettaa samassa säiliössä vain silloin, kuin se ei aiheuta haittaa niiden kierrättämiselle tai hyödyntämiselle. Erilläänpitovelvollisuudesta säättävä jätelain 15 § mahdollistaa tämän. Tällainen tilanne voi olla esimerkiksi keräyslasia ja keräysmetallia kuljetettaessa.

Jätelain 121 § määrää siirtoasiakirjan laatimisveloitteesta tietyille jätelajeille. Tässä määräyksessä tuodaan esille kyseinen laatimisvelvoite ja veloitetaan luovuttaja, kuljettaja ja vastaanottaja olemaan selvillä siitä.

30 § Kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen soveltumattomien jätteiden kuljettaminen

Määräyksessä määrätään jätelain 41 §:n nojalla, että kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen tai ekopisteisiin soveltumattomat jätteet voidaan kuljettaa jäteasemalle jätteen haltijan toimesta. Määräyksellä halutaan sallia esimerkiksi suurikokoisten jätteiden tai rakennus- ja purkujäte-erien kuljettaminen omatoimisesti jäteasemalle.

Jäteyhtiö voi tarjota noutopalvelua suurikokoisille jätteille. Palvelu on vapaaehtoinen ja siitä peritään taksan mukainen maksu. Myös yritykset, jotka ovat rekisteröityneet jätehuoltorekisteriin, voivat tarjota tällaista palvelua kiinteistöille.

Työturvallisuussyistä jätteenkuljettaja voi kieltäytyä sellaisen jäteastian tyhjentämisestä, johon on sijoitettu jätehuoltomääräyksistä poiketen kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen soveltumattomia jätteitä.

31 § Tyhjennysvälit ja lietteen toimittaminen käsiteltäväksi

Saostussäiliöt, pienpuhdistamot ja muut vastaavat lietetilat tulee tyhjentää kerran vuodessa ja umpisäiliöt tarvittaessa, jotta asianmukainen jätehuolto toteutuisi ja jätevesijärjestelmien käyttökelpoisuus säilyisi.

Harmailla jätevesillä tarkoitetaan jätevettä, joka on peräisin ainoastaan pesemisestä, siivoamisesta, keittiöstä tai muusta vastaavasta toiminnasta. Harmaa jätevesi ei sisällä vesikäymälän huuhteluvettä tai esimerkiksi kuivakäymälän suotovesiä. Haja-asutuksen jätevesiasetuksessa ei luokitella saostussäiliöitä käyttötavan mukaan kaikkien jätevesien, harmaiden tai mustien vesien säiliöihin. Siten lietteenpoiston vähimmäisvelvoite koskee sekä mustien että harmaiden jätevesien saostussäiliöitä riippumatta siitä, ovatko ne ympärivuotisessa käytössä vai eivät.

Vähimmäistyhjennysvälejä on noudatettava, vaikka lietteen käsittely tapahtuisi kiinteistöllä omatoimisesti.

Jätevesilietesäiliöiden lisäksi hiekan-, öljyn- ja rasvanerotuskaivojen tyhjentämisestä on huolehdittava säännöllisesti. Kyseisten kaivojen tyhjentäminen ja hoitaminen ovat ennakoivia toimia, joilla ehkäistään ongelmia viemäriverkostossa. Samoin on huolehdittava fosforinpoistokaivojen suodatinmassojen, biosuotimiin kertyvien massojen sekä maapuhdistamoiden massojen jätehuollosta.

Kiinteistön haltijan on pidettävä kirjaa lietteenpoistoista, jotta voidaan varmistua säännöllisistä huolto- ja tarkkailutoimenpiteistä sekä huoltovälistä.

Jätelaki velvoittaa jätteen ammattimaista kuljettamista harjoittavat toimijat tekemään hakemuksen alueelliselle ELY-keskukselle toiminnan hyväksymiseksi jätehuoltorekisteriin. Pykälässä annettava velvoite luovuttaa liete ainoastaan ko. rekisteriin hyväksytylle toimijalle on tärkeää lietteiden asianmukaisen kuljettamisen ja käsittelyn vuoksi. Rekisteröimisen edellytyksenä on, että kuljettaja toimii ammattimaisesti, lakien ja asetuksen mukaan, toiminnasta ei aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle ja kuljetuskalusto soveltuu käyttötarkoitukseensa.

Lisäksi määräyksessä veloitetaan kuljettamaan jätevesiliete jätelaitoksen osoittamaan paikkaan. Tämä velvoite koskee jätevesilietteen kuljettajaa. Määräyksessä estetään jätevesilietteiden kuljettaminen esimerkiksi läheiselle maatilalle, joka ei ole jätelaitoksen osoittama käsittelypaikka.

Koska saostuskaivojen, pienpuhdistamojen ja muiden vastaavien lietetilojen lietesäiliöt voidaan harvimmillaan tyhjentää kerran vuodessa, keskeytys käytännössä tarkoittaa sitä, että kiinteistön tulisi olla käyttämättä tätä pidempiä aikoja. Siten on perusteltua edellyttää aina poikkeamista jätehuoltomääräyksistä, kun halutaan keskeyttää jätevesilietteiden kiinteistöittäinen jätteenkuljetus, koska edellytyksenä tulee olla varmuus siitä, että kiinteistö on käyttämätön.

32 § Jätevesilietteiden omatoiminen käsittely

Omatoimiselle jätevesilietteiden käsittelylle voidaan myöntää lupa, jos kiinteistöllä on käytössään (joko omana tai esimerkiksi vuokrattuna) siihen soveltuvat laitteistot ja olosuhteet ovat sopivat. Lupa myönnettäessä on varmistettava, että stabiloitu liete voidaan käyttää lannoitustarkoituksessa eli kiinteistöllä on oltava hallinnassaan viljelykäyttöön tai muuhun vastaavaan tarkoitukseen soveltuvaa peltoalaa. Siksi useimmiten kyseessä on aktiiviviljelijä. Jätevesilietteen omatoiminen käsittely on luvanvaraista, jotta voidaan varmistautua siitä, että käsittelystä ja jätevesilietteen levittämisestä ei aiheudu ympäristö- tai muuta haittaa, ja jotta valvonta onnistuu. Luvanvaraisuus mahdollistaa lausunnon pyytämistä ympäristösuojelu- ja terveydensuojeluviranomaisilta.

Samoin edellytyksin myös muutaman lähikiinteistön (2-4) jätevesilietteiden käsitteleminen omatoimisesti yhdellä kiinteistöllä on mahdollista, mikäli jätehuoltoviranomainen myöntää siihen luvan.

Jätevesiliete tulee aina stabiloida ennen peltokäyttöä. Soveltuvia menetelmiä ovat esimerkiksi kalkkistabilointi ja termofiilinen stabilointi. Jätevesilietteen käyttöä lannoitustarkoituksessa rajoittavat lannoitevalmistelaki ja nitraattiasetus. Kun jätevesilietteen käyttäminen lannoitteena on pienimuotoista, siihen ei vaadita Ruokaviraston lupaa.

Kalkkistabiloidun lietteen voi käytännössä sekoittaa myös lantalaan, mutta tällöin tulee tunnistaa ihmisperäisen jätevesilietteen tuomat viljelyrajoitukset. Siten käsitellyn lietteen sijoittaminen sellaiseen peltoon on useimmiten järkevämpää, sillä tällöin sen tarkka sijoituspaikka tiedetään ja viljelyrajoitukset rajoittuvat vain tälle kyseiselle alueelle.

Muissa tapauksissa asumisessa syntyvien jätevesilietteiden omatoiminen käsittely on mahdollista hallitusti lähinnä silloin, kun syntyvän jätevesilietteen määrä on vähäinen tai se on kiinteässä muodossa. Käytännössä käsittelymenetelmänä on kompostointi. Varsinaista kompostointimenettelyä koskevat määräykset on sijoitettu jätteen omatoimista käsittelyä koskevaan kohtaan (14 §), johon tässä pykälässä viitataan. Kompostointi ainoastaan mahdollistetaan tässä pykälässä.

Kompostointi voidaan mahdollistaa esimerkiksi seuraavissa tapauksissa:

- Joissakin pienpuhdistamoissa jätevesiliete kerätään kiinteässä muodossa lietepussiin, joka voidaan kompostoida kiinteistöllä laitevalmistajan ohjeiden mukaisesti.
- Kuivakäymälöissä syntyvä jäte voidaan kompostoida kiinteistöllä.
- Joissakin pienpuhdistamoissa tai muissa järjestelmissä muodostuvan nestemäisen jätevesilietteen kerralla poistettava määrä on niin pieni, että se voidaan kompostoida kiinteistöllä.

Pienpuhdistamossa tai muussa vastaavassa järjestelmässä syntyvän nestemäisen jätevesilietteen sekä harmaiden jätevesien saostussäiliön jätevesilietteen voi kompostoida kiinteistöllä, jos kiinteistöllä on käytössään vain kantovesi. Muussa tapauksessa nestemäisessä muodossa olevan jätevesilietteen kompostoinnin osalta poikkeamisharkinta on tarpeen, jotta varmistetaan, että muodostuva jätevesiliete soveltuu määrältään ja ominaisuuksiltaan kompostoitavaksi. Lisäksi jätevesilietteen levittäminen voi kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä olla kielletty tietyillä alueilla, esimerkiksi tärkeällä pohjavesialueella, ja se pitää ottaa huomioon.

Myös fosforinpoistokaivojen käytöstä poistettu materiaali voidaan käsitellä kompostoimalla tai hyödyntää ravinteena pelloilla.

33 § Kuljetusrekisteri ja tietojen toimittaminen

Jätelaissa määrätään jätteenkuljettajan velvollisuudesta ilmoittaa vuosittain tiedot tehdyistä jätteenkuljetuksista. Velvollisuutta täsmennetään jäteasetuksen 26 §:ssä. Tietojen toimittamistavasta määrätään jätehuoltomääräyksissä.

Jätteenkuljettajan on vuosittain annettava tiedot kunnan jätehuoltoviranomaiselle kiinteistöistä, joilta jätettä on noudettu, sekä jäteastioiden tyhjennyskerroista kiinteistöittäin ja jätelajeittain. Kunnan jätehuoltoviranomainen voi pyytää toimittamaan tiedot neljännesvuosittain, jos se on toiminnan seuraamiseksi tarpeellista.

Jotta tietojen siirtäminen kuljetusrekisteriin olisi mahdollisimman tehokasta, tiedot määrätään toimittamaan sähköisesti muokattavissa olevassa muodossa tai viranomaisen erikseen ilmoittamassa muodossa. Pelkkä sähköinen muoto ei riitä, sillä tällöin tiedot voidaan toimittaa esimerkiksi pdf-muodossa, josta tietoja ei voida muokata. Mikäli kuljetusyritys ei pysty toimittamaan tietoja sähköisesti muokattavissa olevassa muodossa, jätehuoltoviranomainen voi sallia toisen muodon.

34 § Yleisötilaisuuksien jätehuolto

Ulkona järjestettäviä yleisötilaisuuksia koskevat jätehuoltomääräykset perustuvat sekä roskaantumisen ehkäisemiseen että jätelain velvoitteeseen asianmukaisesta jätehuollosta. Yleisötilaisuuden järjestäjä on jätelain 74 §:n mukaan vastuussa yleisötilaisuuden seurauksena roskaantuneen alueen siivoamisesta, jos roskaaja itse ei huolehdi siivoamisesta.

Määräyksissä veloitetaan yleisötilaisuuden järjestäjä huolehtimaan tilaisuuden jätehuollosta kokonaisuudessaan, ei pelkästään siivoamisesta. Velvoite jätehuollosta huolehtimiseen on merkittävä toimenpide roskaantumisen ehkäisemiseksi, sillä sen perusteella tilaisuuden järjestäjän on hankittava alueelle tarpeeksi jätteastioita ja huolehdittava niiden tyhjentämisestä tarpeen mukaan. Myös lajittelu ja erilliskerääminen määrätään tilaisuuden järjestäjän vastuulle.

Yleisötilaisuuden tai -tapahtuman siivoamisvelvollisuudesta on tarpeen määrätä jätehuoltomääräyksissä, jos tilaisuudella ei ole selkeää järjestäjää. Esimerkkinä tällaisista tilaisuuksista ovat ns. Facebook-tapahtumat, joissa suuri joukko ihmisiä kokoontuu puistoon Facebookissa leviävän kutsun tai muun tiedon perusteella. Jos määräystä ei sisällytetä jätehuoltomääräyksiin, vastaa siivoamisesta ensisijaisesti roskaaja, toissijaisesti alueen haltija ja lopulta kunta.

Varsinkin suuremmissa yleisötilaisuuksissa lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteiden antaminen on tarpeen asianmukaisen ja turvallisen jätehuollon järjestämisen kannalta. Lajitteluvetoitteiden antaminen perustuu jätelain 13 ja 15 §:ään, joten ne voidaan antaa myös sellaiselle yleisötilaisuuden järjestäjälle, joka harjoittaa elinkeinotoimintaa järjestämällä yleisötilaisuuden. Lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteet määrätään syntyvien jättemäärien perusteella.

Suurista tapahtumista veloitetaan ilmoittamaan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Ympäristönsuojeluviranomainen voi vaatia suurten yleisötilaisuuksien järjestäjältä jätehuoltosuunnitelman esittämistä.

35 § Roskaantumisen ehkäiseminen yleisillä alueilla

Jätelaissa annetaan tarkat määräykset roskaantumisen ehkäisemisestä sekä siitä, mikä taho on siivousvelvollinen eri tilanteissa. Tässä pykälässä annetaan ainoastaan jätelain määräyksiä täsmentäviä määräyksiä.

Jätelaissa annettua roskaamiskieltoa korostetaan kieltämällä jätehuoltomääräyksissä jätteiden sijoittaminen jätteastian ulkopuolelle yleisillä alueilla sekä risujen ja puutarhajätteiden vienti yleisille alueille. Koska yleisillä alueilla olevat jätteastiat voivat olla muidenkin tahojen kuin kunnan ylläpito-vastuulla, määräys koskee kaikkien toimijoiden (esimerkiksi tienpitäjän) ylläpitämiä jätteastioita, vaikka kyseessä ovat kunnalliset jätehuoltomääräykset.

36 § Vaarallisten jätteiden jätehuolto

Jätehuoltomääräysten vaarallisia jätteitä koskevat määräykset velvoittavat myös elinkeinotoiminnan harjoittajia. Vaarallista jätettä koskevilla määräyksillä määrätään turvallisen jätehuollon käytännön järjestelyistä. Vaikka jätelaissa ja -asetuksessa määrätään vaarallisten jätteiden erilläänpitovelvollisuudesta, onärkevää tuoda asia esille lyhyesti myös jätehuoltomääräyksissä.

Vaarallisen jätteen varastoinnista väliaikaisessa paikassa voi aiheutua haittaa tai vaaraa ympäristölle ja terveydelle. Sen vuoksi jätehuoltomääräyksiin on sisällytetty väliaikaista varastointia koskeva määräys. Määräys enimmillään vuoden säilytysajasta koskee kaikkia kiinteistöjä, myös esimerkiksi

päivittäistavarakaupoissa sijaitsevia kerätyn sähkö- ja elektroniikkaromun säilytykseen tarkoitettuja jäteastioita tai kontteja ja varmistaa osaltaan jätteen asianmukaista käsittelyä.

Kunnan on järjestettävä asumisessa syntyvien vaarallisten jätteiden jätehuolto sekä maa- ja metsätaloudessa syntyvien vaarallisten jätteiden jätehuolto, mikäli vaarallisen jätteen määrä ei ole kohtuuton. Siten näissä toiminnoissa syntyvät vaaralliset jätteet määrätään toimitettavaksi jäteasemalle. Tuottajavastuunalaiset sähkö- ja elektroniikkaromu sekä paristot ja akut määrätään toimitettavaksi tuottajan järjestämään vastaanottopaikkaan. Lääkejätteet puolestaan tulee toimittaa apteekkiin, joka on tehnyt niiden vastaanottamisesta sopimuksen jätelaitoksen kanssa.

Muissa toiminnoissa, kuten sosiaali- ja terveystaloudessa sekä kouluissa, syntyvät vaaralliset jätteet toimitetaan vastaanottajalle, jolla on lupa niiden vastaanottamiseen. Sama määräys koskee elinkeinotoiminnan harjoittajaa.

Mikäli kyseessä on merkittävä erä vaarallista jätettä, tulee sen toimittamisesta sopia vastaanottajan kanssa. Tällöin vastaanottaja voi varautua suuren jättemäärän turvalliseen käsittelyyn ja varastointiin. Ilmoituksen kautta jäteyhtiö voi myös velvoittaa toimittamaan maa- ja metsätaloudessa syntyvät vaarallista jätettä olevat merkittävät erät toimitettavaksi muualle, jos käsittely ei jätelaitoksen järjestelmissä ole mahdollista.

Vaarallisen jätteen pakkaamisen osalta jäteasetuksessa on tarkat ohjeet, joihin näissä määräyksissä viitataan. Velvoittamalla alkuperäispakkauksen käyttämiseen pyritään varmistamaan vaarallisen jätteen asianmukainen pakkaaminen ja merkitseminen.

37 § Vaarallisten jätteiden kerääminen kiinteistöllä

Vaarallisen jätteen keräyspaikkaa koskevat määräykset koskevat kaikkia toimijoita omakotitalokiinteistöjä lukuun ottamatta, sillä ne liittyvät jätehuollon tekniseen järjestämiseen sekä turvallisuuteen. Pykälässä annetaan määräyksiä vaarallisten jätteiden säilyttämisestä turvallisesti asianmukaisissa astioissa. Lisäksi veloitetaan kiinteistön haltija tiedottamaan keräyspaikan käyttäjiä sen asianmukaisesta ja turvallisesta käytöstä. Tarkoituksena on, että vaarallisten jätteiden keräämisestä ei aiheudu haittaa tai vaaraa terveydelle tai ympäristölle.

Vaarallisten jätteiden keräyspaikan järjestämiseen liittyvät määräykset koskevat sekä asuin- että muita kiinteistöjä (ei omakotitalokiinteistöjä).

38 § Erityisjätteet

Erityisjäte veloitetaan erotettavaksi muista jätteistä. Erityisjätteiden osalta määrätään niiden pakkaamisesta sekä merkitsemisestä niiden turvallisen käsittelyn varmistamiseksi.

39 § Terveystalouden vaaralliset jätteet ja erityisjätteet

Mualla lainsäädännössä annetaan tarkat määräykset terveystalouden vaarallisten jätteiden ja erityisjätteen jätehuollosta, jonka takia tarkempia määräyksiä ei anneta jätehuoltomääräyksissä.

40 § Tiedottamisvelvoite

Jotta varmistetaan kunnallisten jätehuoltomääräysten mukaisen jätehuollon toteutumisesta, määrätään kiinteistön haltijalle tiedottamisvelvollisuus jätehuoltomääräysten mukaisista velvoitteista kiinteistössä asuville tai sitä muuten käyttäville.

41 § Poikkeaminen jätehuoltomääräyksistä

Jätelain 91 §:n mukaan jätehuoltomääräyksissä määrätty viranomainen voi yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksen jätehuoltomääräysten noudattamisesta päätöksessä mainituin perustein. Siten jätehuoltomääräyksissä on tarpeen määrätä, että poikkeuksen myöntävästä viranomaisesta on jätehuoltoviranomainen. Jätehuoltomääräyksiin on sisällytetty edellytyksiä jätehuoltomääräyksistä poikkeamiselle erinäisissä tilanteissa.